

Kristi Fødsel i os – del 1/8

Titlen på foredraget i aften er: "Kristi Fødsel i os". Det er ganske interessant, at så snart navnet "Kristus" bruges, synes det at skabe og forårsage polemik. Selv en uskyldig ting som julen gør det. I december tænder vi for fjernsynet og oplever et angreb på julen. Nogle argumenterer for at fjerne Kristus fra julen. De ønsker at kalde et juletræ for et helligdagstræ og vil sige Glædelig Helligdag i stedet for glædelig jul. Så selv den mest uskyldige forekomst af Kristi navn skaber polemik.

Det er interessant, at dengang Jesus sendte sine disciple ud i verden, sagde Han til dem: "Og I skal hades af alle på grund af mit navn". Når Kristi navn manifesteres, skabes der polemik. Og den nyeste polemik ser ud til at være fejringen af hans fødselsdag. Blot det at ønske nogen glædelig jul ser ud til at virke forstyrrende på mange mennesker i dag.

Da jeg var barn, sagde vi glædelig jul uden at kende til Glædelig Helligdag – vi sagde bare glædelig jul, og så var der et juletræ – det var det hele. Men nu diskuteres denne uskyldigt lydende helligdag altså. Hvis du ønsker nogen glædelig jul, så udelukker du muslimer, jøder, buddhister og new age folk som os, siges der. Det er interessant, hvordan bare navnet Kristus skaber polemik og gnidninger, selv om Han kaldes en Prins af Fred. Hvad skete der, da Prinsen af Fred kom?

Tilhørerne: Krig.

JJ: Var der fred omkring Ham, uanset hvor Han kom frem? Nej, uanset hvor Han kom, ønskede folk at slå Ham ihjel. Det virker lidt underligt, at Han kommer som Prinsen af Fred, og det første, der sker, er at alle autoriteterne omkring Ham bliver oprørte og begynder at afholde små, hemmelige konferencer om, hvordan de skal komme af med Ham. Til sidst korsfæster de Ham og tænker, at nu er de endelig af med Ham. Han er død og væk, og nu er der en ballademager mindre, som de behøver at bekymre sig om. Men omkring tre dage senere må de ændre mening med hensyn til den ide. Det er fascinerende, at navnet Kristus blev brugt igennem århundreder, og så kom korstogene, og korstogene kæmpede for hvad?

Tilhører: De kæmpede på grund af navnet Kristus.

JJ: De kæmpede på grund af navnet Kristus og for at sikre det en plads i Jerusalem. De ønskede at generobre Jerusalem og sikre navnet Kristus der, så det ville være dominerende. Hvad var det, Konstantin så i et syn, og som fik ham til at ønske at drage ud og besejre verden? Han så et billede af et kors i skyerne, og han hørte disse ord: "Med dette skal du sejre". Så pludselig ændrede Konstantin sig fra en romersk erobrere til en kristen erobrere, og han besluttede at besejre verden i Kristi navn.

Det er interessant, at navnet Kristus – den som kaldes Prinsen af Fred – skaber polemik, når Hans navn manifesteres. Indrømmet – det er sandsynligt, at Konstantin ikke fik sit syn fra Kristus eller de højere sfærer, men fra det lavere astrale plan. Han modtog sandsynligvis information fra en lavere vibration om at tage ud og besejre verden. Han ødelagde i virkeligheden en del af Kristi lære, og det var ham, der startede forandringerne væk fra sandheden. Grundlæggende fortalte han de kristne: Vi holder op med at forfølge jer, hvis I ændrer jeres læresætninger til det, vi fortæller jer. Hvis I bare ændrer jeres lære og doktriner på den måde, som Staten ønsker, så holder vi op med at forfølge jer.

Så mange af de kristne tænkte, at det var det værd. Omkring 95 % af dem accepterede ændringerne, men der var et lille antal, som tænkte, at de ikke ville ændre noget, men ville fortsætte med at undervise i det,

som de havde lært. Denne lille procentdel blev forfulgt mere end nogensinde, og staten gjorde alt, hvad den kunne for at komme af med denne gruppe, som holdt ud. De blev jaget som hunde og forfulgt, fordi de ikke ville følge den romerske erobbers forandringer.

Ironisk nok blev Kristus kaldt Prinsen af Fred. Ofte når Han mødtes med sine disciple, indledte Han med en bestemt udtalelse. Kan I huske, hvad det var?

Tilhørerne: Fred være med jer.

JJ: Korrekt – fred være med jer. Hvordan tror I at det føltes at være i Hans nærhed og høre Ham tiltale jer på den måde? Fred være med jer. Forestil jer, at jeg er Kristus, visualiser at jeg er Ham, og at jeg siger til jer: Fred være med jer. Tror I, det ville føles en smule anderledes, hvis fx Wayne sagde det til jer?

Tilhørerne ler.

JJ: Det var i hvert fald hans indledende udtalelse, og jeg tror, at når Han sagde det til dem, så følte de faktisk noget, de følte et nærvær og en indre fred omkring Ham, fordi Han havde så stor fred i sig selv. Det er interessant, at da de var om bord på et skib, og en gigantisk storm blæste op, og disciplene gjorde alt, hvad de kunne, for at skibet ikke skulle synke, spurgte de hinanden, hvor Jesus var henne. De kunne ikke få øje på Ham.

Så gik de ned under dækket, og der lå Jesus og sov! Og de råbte: Du godeste, hvordan kan Han dog sove? Båden vipper og krænger som en gal, og der ligger Jesus og sover! Så de vækker Ham og siger: Mester, vågn op og frels os. Vi synker i denne voldsomme storm, og du ligger og sover! Jesus gaber, rejser sig og går op på dækket og siger: Åh, I har så lidt tro!

Tilhørerne ler.

JJ: Derefter siger Jesus: Fred. Vær stille. Og pludselig forsvinder stormen. Båden ligger bare der på det meget stille vand. I det øjeblik Han sagde ordet "fred", havde det stor effekt – ikke blot på Hans disciple, men også på havet, skibet og folkene, som var der. En af de ombordværende på skibet spurgte: Hvem er denne mand, at selv naturkræfterne adlyder Ham? Hvorfor adlød elementerne Ham, og hvorfor var det, dengang Han sagde "fred", at der skete noget? Curtis?

Curtis: Fordi Han var forbundet med elementerne og deva'erne og alle kræfter i universet, og Han var Kristus. Han havde Kristi magt og Guds kraft i sig.

JJ: Jeg troede, du kendte svaret ;-)

Tilhørerne ler.

JJ: Da Han sagde "fred", havde det virkning, for i Hans sjæl, den inderste del af Hans væsen, var der en utrolig fred. De ord, du udtaler, vil kun have kraft, hvis de ord er i dig, og ordet "fred" var i Ham. Det var Hans hilsen til medmenneskene: Fred være med dig. Det havde en virkning, fordi Han havde en stor følelse af fred i sig selv, en fred som overgår al forstand. Har I nogensinde følt en fred, som overgik al forstand, og som var så stor, at I ikke kunne sætte ord på den?

Der findes en fred, der er fraværet af støj, men det er slags ro og ikke nødvendigvis fred. Og så findes der en

fred, som er langt større end fraværet af støj – det som Biblen kalder en fred, som overgår al forstand. Hvis et menneske har den fred i sig, når han udtaler ordet ”fred”, så taler han fra sin sjæl. Har I nogensinde overvejet, hvordan Jesus kunne have magt til at helbrede mennesker?

Copyright 2011 by J. J. Dewey